

vi ikke danne os et helt billede, men selvfølgelig kan vi danne os et delbillede.

I forlængelse af diskussionen mellem den socialdemokratiske ordfører, hr. Auken, og justitsministeren vil jeg sige, at jeg tror, det ville være godt, hvis vi i forbindelse med udvalgsarbejdet med lovforslaget – selv om det selvfølgelig ikke direkte har noget med lovforslaget at gøre, men af hensyn til vores egen afklaring – får en oplistning af, hvordan forløbet har været. Først træffes en beslutning – det kan tage sin tid – derefter udarbejdes et kommissorium, derefter skal man finde en formand, derefter skal man finde udspørgere, og derefter skal man finde to andre personer, som skal sidde i kommissionen.

Kl. 16.50

Det siger sig selv, at når det er Folketinget, der beslutter det, tager det lige lidt længere tid. Men jeg er heller ikke i tvivl om – det er også min generelle erfaring med folketingsarbejdet – at når det er noget, regeringen er med på, uanset regeringens farve, går det altid lidt hurtigere, end hvis det er noget, den ikke er med på. Det er min erfaring. Men jeg synes, vi skal have en kortlægning af det.

Jeg synes nok, det tog lang tid dengang, men mit jyske tålmod er nok kraftigere end hr. Aukens tålmod, fordi jeg har været mere i Jylland end hr. Auken, selv om vi har vores politiske rødder i det samme område. Men jeg er ikke i tvivl om, at det må kunne gøres noget bedre, og også af hensyn til, at institutionen skal kunne bruges, er det så vigtigt, at det sker med en vis hurtighed at få den i gang. Når det drejer sig om landsretternes mulighed for at bidrage hertil, må det også kunne gøres hurtigere.

Vi ved jo, at der kan ske sådan noget indimellem, og derfor må der være en procedure for det. Hvis det viser sig, at der skal findes en person, der skal arbejde fuldtids som formand, må man have fundet ud af, hvordan man tackler det økonomiske problem, der kommer, fordi andre må afgive denne person. Det er det ene.

Det andet er, at jeg tror, man med henblik på revisionen også skal tænke på, om det er den eneste metode, vi skal bruge i Folketinget. Det er jo en fantastisk proces, der skal sættes i gang, og det politiske arbejde på et bestemt felt går delvis i stå, for når en minister er omfattet af en kommissionsundersøgelse, er der en række ting, som bliver blokeret. Sådan skal det også være, fordi der skal være sikkerhed om undersøgelsen.

Hele spørgsmålet om høringsinstitutionen i Folketinget holdt op mod en række andre ting

tror jeg virkelig vi er nødt til at se på. Ganske vist er det, vi fik lavet, vældig godt i forhold til det, vi havde før, det er ordentligt, og der er sikkerhed i det. Men der er en masse andre ting, som man godt kunne forstille sig kunne afklares via en høringsinstitution, som man kender i andre lande, eller via en anden model, som ikke nødvendigvis behøver at være den samme, som vi kender fra andre lande.

Men selvfølgelig støtter vi lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg er ganske enig i det, hr. Aage Frandsen har sagt, måske lige bortset fra det om hans og mine rødder. Men det må vi lade hvile.

Det, der gør, at jeg gerne vil komme med en kort bemærkning, er det særlige problem, der ud over det lange tidsforbrug er knyttet til den meget omstændelige form, og som aktualiserer det, hr. Aage Frandsen nævnte, nemlig behovet for at se på andre metoder, som måske hurtigere kan skabe os overblik over, hvad der faktisk er sket i en sag.

Forholdet er, at i forbindelse med den seneste sag har den nuværende regering meddelt Folketinget, at så længe en sag er til undersøgelse, vil man ikke besvare spørgsmål om den pågældende sag. Det vil sige, at hvis der som i Farumsagen først går 1 år eller 1½ med overhovedet at få den etableret, og der derefter går den tid, det tager at gennemføre selve sagen, kan enhver kritisk opmærksomhed om en sag faktisk fjernes i årevis som følge af, at justitsministeren har dette mandat, og det har jo aldrig været meningen. Det har ikke været meningen, at det skulle være et skjold for en regering, så den kan trænere sagen og forhindre Folketinget i at udøve politisk kontrol, så jeg vil bare føje dette yderligere moment til hr. Aage Frandsens argumentation.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Man kan jo sige, at det var tiltænkt som Folketingets magtmiddel over for den udøvende magt. Men det er ofte også oppositionens middel, og hvis det tolkes sådan af en regering, er der i hvert fald risiko for, at så bliver alting mørklagt, så det i virkeligheden bliver regeringens middel til at beskytte sig mod den politiske kontrol, som Folketinget kan udøve, selv om det ikke har været tiltænkt.

Kl. 16.55